

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

10 februari 1999

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heer Joachim Coens –

**betreffende de ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige
fuiinfrastructuur in Vlaanderen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
uitgebracht door de heer Bruno Tobback**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Dirk Van Mechelen.

Vaste leden :

de heren Georges Beerden, Peter Desmet, Hugo Marsoul, Leonard Quintelier, Jef Van Looy ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Arnold Van Aperen, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Jacky Maes, Bruno Tobback ;

de heren Frank Creyelman, Frans Wymeersch ;

mevrouw Gerda Raskin ;

de heer Johan Malcorps.

Plaatsvervangers :

de heren Jos De Meyer, Johan De Roo, mevrouw Veerle Heeren, de heren Erik Matthijs, John Taylor ;

mevrouw Yolande Avontroodt, de heren Marino Keulen, Patrick Lachaert ;

de heren Peter Dufaux, Carlos Lisabeth, Jacques Timmermans ;

de heren Wilfried Aers, Pieter Huybrechts ;

de heer Johan Sauwens ;

mevrouw Vera Dua.

Zie :

1247 (1998-1999)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting	4
2. Algemene bespreking	4
3. Wijziging van de tekst	5
4. Eindstemming	7
Tekst aangenomen door de commissie	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud behandelde op 6 januari en 3 februari 1999 het voorstel van resolutie van de heer Joachim Coens betreffende de ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige fuifinfrastructuur.

1. Toelichting

De heer Joachim Coens laat opmerken dat op vele plaatsen momenteel een maatschappelijke discussie wordt gevoerd over de problematiek van jongerenfuiwen. Er is enerzijds het groeiend aantal klachten van jeugdverenigingen dat fuiven organiseren meer en meer onmogelijk wordt, onder meer door het gebrek aan geschikte fuifinfrastructuur. Uit onderzoek zou blijken dat in de helft van de locaties in Vlaanderen het aanbod aan fuifinfrastructuur onvoldoende is. De eigenaars van zalen zijn vaak niet geneigd om hun zaal ter beschikking te stellen van jongeren of om de nodige investeringen te doen teneinde de normen inzake milieu en veiligheid te halen. Anderzijds zijn er ook klachten over geluidshinder en het gedrag van sommige fuivende jongeren bij het verlaten van de zalen en dancings.

Fuiven vormen een onmiskenbaar onderdeel van de Vlaamse jeugdcultuur. Daarom is het volgens de indiener wenselijk om zowel vanuit sociaal oogpunt als vanuit het oogpunt van de verkeersveiligheid, jongeren zoveel mogelijk de kans te geven in hun eigen gemeente of dorp kleinschalige fuiven te organiseren in plaats van weggedreven te worden naar grote anonieme dansbunkers.

De Vlaamse regering heeft recent, na de indiening van het voorstel van resolutie, aangekondigd dat de milieureglementering in de nabije toekomst zal worden aangepast. Momenteel doet zich echter nog steeds een disproportie voor in de reglementering geldend voor de gewone horeca, kleinschalige fuifzalen en megadancings. Sinds 1995 gelden voor zalen groter dan 100 m² met een dansgelegenheid strengere milieunormen. Feestzalen of andere lokalen waarin per jaar meer dan 12 fuiven of dansfeesten plaatsvinden, zijn eveneens onderworpen aan strenge geluidsnormen. Voor elk van die zalen moet een volledig akoestisch onderzoek worden uitgevoerd. De prijs daarvan blijkt al vlug een onhaalbare kostprijs te zijn voor de eigenaars, vaak lokale VZW's. Voor zalen met minder dan 12 dansfeesten zijn de normen minder streng, maar dat quotum wordt snel bereikt indien de zaal moet

worden gedeeld met alle socio-culturele organisaties en jongerengroepen in een gemeente.

Het is volgens de indiener uiteraard noodzakelijk de geluidsoverlast voor de omwonenden tot een minimum te beperken, een verantwoordelijkheid die jeugdgroepen en jongeren dienen te nemen. Vaak hebben de gemeentelijke jeugdraden op dit vlak reeds een initiatief genomen en een zogenaamde fuifwijzer opgesteld om jongeren te helpen bij het organiseren van fuiven.

Een andere overweging die aan de basis van het voorstel van resolutie ligt, is dat er belangrijke investeringen nodig zullen zijn om de bestaande infrastructuur aan te passen aan de minimale eisen inzake veiligheid en milieu en dat het gewest, de provincie, de gemeente en de eigenaar de verantwoordelijkheid daarvoor moeten delen.

De indiener overloopt tot slot de vragen aan de Vlaamse regering in het voorstel van resolutie. In de tweede streep, 1° wordt gevraagd dringend de nodige maatregelen te treffen, onder meer met betrekking tot het verplichte karakter van het akoestisch onderzoek, om de verdere achteruitgang van de fuifinfrastructuur te voorkomen.

In 2° wordt gevraagd te onderzoeken of er geen differentiatie kan worden aangebracht in de milieuvoorwaarden voor kleinschalige fuifinfrastructuur, inbegrepen de zalen waar meer dan 12 keer per jaar een fuif of dansfeest wordt georganiseerd, en de grotere dancings. Op die manier zou meer armslag kunnen worden gegeven aan kleinschalige infrastructuur.

In 3° wordt aan de Vlaamse regering gevraagd de nodige middelen uit te trekken om, in samenwerking met provincies, gemeenten en verenigingen, de bestaande socio-culturele infrastructuur aan te passen aan de door de overheid opgelegde normen.

2. Algemene bespreking

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht stelt dat de plaatselijke besturen het best geplaatst zijn om te oordelen waar er zich problemen voordoen met de fuifinfrastructuur. Daarbij mag men zich niet blindstaren op de milieureglementering. De milieunormen zijn misschien strenger geworden sinds 1995, maar ook voorheen moest de geluidsoverlast voor de omwonenden beperkt blijven. Het overgrote deel van de dancings, kleine zalen en horeca-aan-

gelegenheden zijn niet bruikbaar voor fuiven en dansfeesten omdat ze niet in orde zijn met de veiligheidsvoorschriften. Volgens een plaatselijke telling is 80 percent van de infrastructuur om veiligheidsredenen ongeschikt voor fuiven en feesten. Een lokale overheid die toch toelating geeft om een evenement te organiseren in een dergelijke onveilige zaal neemt volgens het lid een groot risico.

Het probleem van de overlast van fuiven, feesten en andere evenementen kan niet enkel worden opgelost door overleg en goede wil van de betrokkenen en omwonenden. Ook op basis van petitie alleen kan het beleid niet worden gevoerd. De plaatselijke overheid moet waar nodig haar verantwoordelijkheid kunnen en durven nemen. Wat de noodzakelijke investeringen betreft, laat mevrouw De Maght-Aelbrecht opmerken dat de gemeenten reeds de opdracht hebben om de infrastructuur waarvan ze eigenaar zijn te onderhouden en ter beschikking te stellen van de lokale gemeenschap.

De heer Peter De Ridder verwijst naar een onderzoek waaruit blijkt dat in 47 percent van de Vlaamse gemeenten onvoldoende fuifinfrastructuur aanwezig is. Indien de infrastructuur al aanwezig is, kan ze vaak niet worden gebruikt omdat ze niet voldoet aan de voorwaarden of wegens overdreven strenge plaatselijke reglementeringen. Vooral de regeling waardoor strengere normen gelden voor zalen waarin per jaar meer dan 12 fuiven of dansfeesten plaatsvinden, brengt in de praktijk veel problemen met zich mee, in het bijzonder in regio's met een gebrek aan zalen. De spreker pleit daarom voor een aanpassing en differentiëring van de milieuvoorwaarden, zoals in het voorstel van resolutie wordt gevraagd.

De heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, deelt de zienswijze dat de verantwoordelijkheid moet worden gelegd op het niveau waar ze thuishoort. De regering heeft op 21 december 1998 een wijziging van Vlaam II goedgekeurd waardoor het college van burgemeester en schepenen een grotere bevoegdheid krijgt inzake de beoordeling van geluidsnormen bij fuiven. Zalen en socio-culturele centra waar fuiven worden georganiseerd worden niet meer automatisch aan een akoestisch onderzoek onderworpen. Indien voor 1 januari 1999 een bouwvergunning werd verleend – voor de bestaande inrichtingen dus – is het voortaan aan het college van burgemeester en schepenen om te bepalen of er een geluidsprobleem is en eventueel een geluidsonderzoek op te leggen. Daarbij zal volgens de minister de geluidshinder voor de omwonenden in de regel in overweging worden genomen. De zalen blijven

klasse II-vergunningsplichtig zodat eventueel een beroep kan worden ingesteld.

De organisatoren van festivals of fuiven in open lucht, de zogenaamde niet-ingedeelde muziekactiviteiten die onder het koninklijk besluit van 24 februari 1977 vallen, moeten nu telkens een afwijking van de geluidsnorm aan de minister vragen. De minister neemt dan een beslissing na het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie. Deze procedure is volgens minister Kelchtermans omslachtig en tijdrovend. In de principieel goedgekeurde wijziging, die nog voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt voorgelegd, is de geluidsnorm opgenomen in het koninklijk besluit niet van toepassing wanneer het college van burgemeester en schepenen akte neemt van de gemelde muziekactiviteit. Er kunnen dan eventueel maatregelen worden opgelegd om het geluidsniveau te beperken. Indien het college van burgemeester en schepenen weigert akte te nemen dan blijft de norm opgenomen in het koninklijk besluit van toepassing en moet eventueel een afwijking aan de minister worden gevraagd. In een omzendbrief aan de gemeenten zullen ter zake richtlijnen worden gegeven.

Op vraag van de heer Jacky Maes bevestigt de minister dat het gaat om een bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen en niet om een loutere (politie) bevoegdheid van de burgemeester.

Inzake de derde vraag aan de Vlaamse regering laat de minister opmerken dat de gemeenten voor de infrastructuur waarvan ze eigenaar zijn, een beroep kunnen doen op het investeringsfonds. Wat de andere zalen betreft, kunnen de diverse betrokken overheden overleg plegen over de noodzaak en de mogelijkheid om hierin tussen te komen. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat het ter beschikking stellen van de infrastructuur ook baten voor de eigenaar meebrengt.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht wijst op de mogelijkheid om binnen het Jeugdwerkbeleidsplan bepaalde projecten op te nemen.

3. Wijziging van de tekst

De heer Joachim Coens heeft uit de algemene bespreking onthouden dat de verantwoordelijkheid van de plaatselijke besturen met betrekking tot de fuifproblematiek meer moet worden benadrukt in het voorstel van resolutie. Verder moeten de vra-

gen aan de Vlaamse regering worden aangepast, rekening houdend met de goedgekeurde wijziging van titel II van Vlarem.

Alle ingediende amendementen zijn opgenomen in Stuk 1247/2.

– *eerste streep, 1°*

Een amendement van de heren Joachim Coens en Peter De Ridder strekt ertoe de eerste overweging, waarin staat dat kleinschalige fuiven van jeugdverenigingen meer en meer onmogelijk worden door het huidige acute gebrek aan geschikte fuifinfrastructuur, aan te vullen met een verwijzing naar de plaatselijke reglementeringen.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht meent dat de huidige problemen vooral hun oorzaak vinden in het opleggen van strengere milieunormen en in het ongeschikt zijn van vele zalen, en niet in de plaatselijke reglementeringen. Op vele plaatsen waren reeds langer politionele en andere reglementen van kracht. Bovendien zijn plaatselijke reglementen volgens het lid noodzakelijk om het overleg op lokaal vlak te schragen. De door de minister aangekondigde wijziging van Vlarem legt een grotere verantwoordelijkheid bij de lokale besturen, waarvan plaatselijke afspraken en reglementen een logisch gevolg zijn.

De heer Coens bevestigt dat plaatselijke reglementeringen op zich niet het probleem vormen. De bedoeling was in de tekst te verwijzen naar lokale reglementen die onnodig streng zijn en waarover geen overleg werd gepleegd tussen de gemeente en jeugdorganisaties. Verder in de tekst zal worden aangedrongen op het organiseren van overleg om afspraken en aangepaste reglementen vast te leggen.

De heer Peter De Ridder stelt dat uit het onderzoek naar de fuifinfrastructuur bleek dat er in diverse Vlaamse gemeenten de meest vreemde reglementeringen gelden. Vaak lijken die erop gericht de organisatie van fuiven te verhinderen. Er is het voorbeeld van een kleine gemeente waar de jongerenorganisaties een waarborg van 100.000 frank moeten deponeren telkens er een fuif doorgaat.

Een subamendement van mevrouw De Maght-Aelbrecht en de heren Coens, De Ridder, Malcorps en Van Aperen strekt ertoe de verwijzing naar "plaatselijke reglementeringen" in het amendement te

wijzigen in "gebeurlijke, niet-overlegde, plaatselijke reglementeringen".

Dit subamendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Het amendement van de heren Coens en De Ridder wordt aangenomen met 9 stemmen.

– *eerste streep, 4bis en 4ter (nieuw)*

De volgende twee amendementen van de heren Coens en De Ridder strekken ertoe in de eerste streep, na 4°, twee overwegingen in te voegen. Beide overwegingen hebben betrekking op de verantwoordelijkheid van de gemeenten. In de eerste toevoeging wordt, rekening houdend met de recente uitbreiding van de bevoegdheden inzake handhaving, de noodzaak beklemtoond om binnen de gemeente voldoende overleg te organiseren. In de tweede wordt verwezen naar de positieve resultaten die in meerdere gemeenten reeds werden bereikt door de inzet van fuifwijzers, die afhankelijk van de gemeente een geïntegreerd geheel omvatten van reglementen, subsidies, contracten, administratieve wegwijzers, geluidsmeters, materiaal voor fuifstewards ....

Beide amendementen worden aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden de toegevoegde overwegingen 5° en 6° genummerd.

– *eerste streep, 6°*

Mevrouw De Maght-Aelbrecht merkt op dat in de huidige 6° ook moet worden verwezen naar de verantwoordelijkheid van de gebruiker en niet enkel van de eigenaar (naast het gewest, de provincie en de gemeente). Heel wat verenigingen huren lokalen voor een langere termijn. Als langdurige gebruikers dragen ze in de praktijk mee een verantwoordelijkheid voor de aanpassing van de infrastructuur aan de eisen inzake veiligheid en milieu. Ze moeten volgens het lid als partner worden betrokken bij het overleg dat op gemeentelijk vlak zou moeten plaatsvinden.

De heer De Ridder verduidelijkt dat het niet om een louter juridische en morele, maar ook om een financiële verantwoordelijkheid van de overheden

en van de eigenaars en langdurige gebruikers gaat. Er zijn immers belangrijke investeringen nodig om de bestaande socio-culturele infrastructuur aan te passen aan de normen.

Op vraag van mevrouw De Maght-Aelbrecht verduidelijkt de indiener van het voorstel van resolutie dat het niet de bedoeling is dat de gemeentebesturen zelf aanpassingswerken uitvoeren of laten uitvoeren in zalen waarvan ze niet de eigenaar zijn. Er kan wel worden gedacht aan een toelage voor het uitvoeren van aanpassingswerken, bijvoorbeeld op basis van een gemeentelijk reglement dat met de lokale Jeugdraad werd overlegd. Volgens de heer De Ridder zijn er binnen het Jeugdwerkbeleidsplan ook mogelijkheden om middelen vrij te maken voor bepaalde projecten, zoals de renovatie van jeugdlokalen.

De heer Arnold Van Aperen laat opmerken dat de middelen van het Jeugdwerkbeleidsplan niet kunnen worden gebruikt voor gebouwen die eigendom zijn van de gemeente. De heer Jef Van Looy voegt eraan toe dat wanneer de gemeente een gebouw verhuurt, er mag worden verondersteld dat het gebouw geschikt is voor de doeleinden waarvoor het wordt verhuurd.

Bij amendement stellen mevrouw De Maght-Aelbrecht en de heren Coens, De Ridder, Malcorps en Van Aperen voor om na het woord "eigenaar" de woorden "en de gebruiker" in te voegen.

Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden in de eerste streep, 5° en 6° vernummerd in 7° en 8°.

– *tweede streep, 1°*

Een amendement van de heren Coens en De Ridder strekt ertoe in de tweede streep, 1° te schrappen. De recent door de Vlaamse regering goedgekeurde wijziging van Vlarem II versoepelt reeds de bepalingen omtrent het verplichte karakter van het akoestisch onderzoek.

Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen.

– *tweede streep, 2°bis*

Bij amendement stellen de heren Coens en De Ridder voor een 2bis in te voegen waarin aan de Vlaamse regering wordt gevraagd na te gaan in hoeverre binnen het Jeugdwerkbeleidsplan omtrent de luifproblematiek een dialoog kan worden opgestart tussen jeugdorganisaties en de gemeente, waardoor onder meer het systeem van de luifwijzer zou kunnen worden veralgemeend.

Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden in de eerste streep, 2° en 2bis vernummerd in 1° en 2°.

– *tweede streep, 3°*

Mevrouw De Maght-Aelbrecht vraagt waarom een nieuw fonds moet worden opgericht om middelen te reserveren voor de aanpassing van de infrastructuur aan de vereisten inzake milieu en veiligheid.

De heer Coens antwoordt dat er niet noodzakelijk een nieuw fonds moet komen. De middelen kunnen ook via bestaande instrumenten ter beschikking worden gesteld.

Bij amendement stellen mevrouw De Maght-Aelbrecht en de heren Coens, De Ridder, Malcorps en Van Aperen voor om in 3° de woorden "voor de opbouw van een fonds" te schrappen.

Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen.

4. Eindstemming

Het gewijzigde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

Bruno TOBBACK

De voorzitter,

Dirk VAN MECHELEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat

- 1° fuiven een onmiskenbaar onderdeel vormt van de Vlaamse jeugdcultuur, maar dat kleinschalige fuiven van jeugdverenigingen meer en meer onmogelijk worden door het huidige acute gebrek aan geschikte plaatselijke fuifinfrastructuur en ten gevolge van gebeurlijke, niet-overlegde, plaatselijke reglementeringen ;
- 2° er zich momenteel een disproportie voordoet in de milieureglementering geldend voor gewone horeca, kleinschalige fuifzalen en megadancings. Sinds 1995 gelden voor lokalen groter dan 100 m² met een dansgelegenheid immers strenge milieunormen. Ook feestzalen of lokalen waarin per jaar meer dan 12 fuiven of dansfeesten plaatsvinden, zijn sindsdien onderworpen aan strenge geluidsnormen. Voor elk van die zalen moet een volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd worden. De prijs daarvan loopt al vlug op tot meer dan honderdduizend frank, hetgeen maar al te vaak een onhaalbare kostenplaats blijkt te zijn voor de lokale VZW's die de zalen bezitten. Voor zalen met minder dan 12 dansfeesten gelden minder zware normen, maar aangezien dat quotum moet worden verdeeld onder alle socioculturele organisaties in een gemeente, moeten de jongeren zich dikwijls tevreden stellen met amper één of twee lokale fuiven per jaar ;
- 3° het, zowel vanuit sociaal oogpunt als vanuit het oogpunt van de verkeersveiligheid, wenselijk is om jeugdgroepen zoveel mogelijk de kans te geven in hun eigen gemeente of dorp kleinschalige fuiven te laten organiseren in plaats van weggedreven te worden naar de grote anonieme dansbunkers ;
- 4° het noodzakelijk is om de geluidsoverlast voor de omwonenden tot een minimum te beperken, een verantwoordelijkheid die jeugdgroepen dienen te nemen ;
- 5° de noodzaak om met betrekking tot de fuifproblematiek binnen de gemeente, zeker gezien de recente uitbreiding van de bevoegdheden inzake handhaving, voldoende overleg te organiseren, waardoor binnen ieders ver-

antwoordelijkheid aangepaste reglementen en afspraken kunnen worden vastgelegd ;

- 6° de positieve resultaten die in meerdere gemeenten werden bereikt door de inzet van fuifwijzers (fuifboxen, fuifalisan, ...) die afhankelijk van de gemeente een geïntegreerd geheel omvatten van reglementen, subsidies, contracten, administratieve wegwijzers, geluidsmeters, materiaal voor fuifstewards ... ;
- 7° er belangrijke investeringen nodig zullen zijn om de bestaande socioculturele infrastructuur aan te passen aan de minimale eisen inzake veiligheid en milieu ;
- 8° het gewest, de provincie, de gemeente, de eigenaar en de gebruiker de verantwoordelijkheid daarvoor delen ;

– vraagt de Vlaamse regering

- 1° na te gaan op welke wijze de milieuvorwaarden geldend voor kleinschalige fuifinfrastructuur en megadancings op redelijke wijze kunnen worden gedifferentieerd, rekening houdend met de geluidsnormen die gelden voor andere vormen van elektronisch versterkte muziek ;
- 2° na te gaan in hoeverre binnen het jeugdwerkbeleidsplan omtrent de fuifproblematiek een dialoog kan worden opgestart tussen jeugdorganisaties en de gemeente, waardoor onder meer het systeem van fuifwijzer veralgemeend zou kunnen worden ;
- 3° vanaf 1999 de nodige middelen te reserveren waarmee, in samenwerking met provincies, gemeenten en verenigingen, de bestaande infrastructuur opnieuw ten nutte kan worden gemaakt en kan worden aangepast aan de minimale vereisten inzake milieu en veiligheid.